

JUAN CAL
LA PEIXERA

Correu electrònic: jcal@segre.com · Twitter: @jcalsegrecom · Facebook: www.facebook.com/juanca11/

Un segle d'institucions

LA MANCOMUNITAT de Catalunya, de la qual justament ara es compleixen cent anys de la fundació, va ser el primer intent modern del *regionalisme* català de construir institucions, instruments d'estat és el terme de moda, per superar el secular abandó del feble i incompetent estat espanyol dels territoris que, com el català, intentaven una modernització impossible de l'antic règim. Prat de la Riba, el primer president, va posar les bases (almenys les pràctiques) de la puixant ideologia catalanista que va prendre en la burgesia i en bona part de les classes populars catalanes a començaments del segle XX. I va prendre precisament perquè va anar acompanyada per un grandios procés de modernització en tots els àmbits, des de l'educatiu a l'industrial, el de la salut, etc.

La Catalunya de la Mancomunitat va ser, malgrat la violència que es vivia als carrers de Barcelona pels esclats socials i a pesar també de l'escassetat dels mitjans econòmics de què disposava, un model de modernitat i un mitjà eficaçíssim per a la instrucció de les classes populars i l'extensió de l'es-

Prat de la Riba va posar les bases, almenys les pràctiques, de la puixant ideologia catalanista que va prendre en la burgesia i el poble

tima per les tradicions de la nació.

Avui, per desgràcia, el procés sobiranista es viu –per gran part dels ciutadans– com una reacció contra les retallades que tant l'Estat com la Generalitat han produït en els drets socials dels catalans. És, per tant, el més semblant a l'última estació abans de la misèria i un mitjà per defensar-se dels constants atemptats contra una voluntat de ser que viu més de cent anys d'incomprensió.

PEP MÒDOL
MY WAY

Catòliques amenaces

DESPRÉS DELS molts disbarats i xarlotades que han protagonitzat la setmana política, des de l'agrupació pakistanesa del PSC fins a les espantades automobilístiques de la senyora Aguirre, podria avui fer una columna còmica. Passa, però, que altres fan i diuen bajanades de major envergadura i conseqüències més preocupants per al conjunt de la ciutadania. Allò de les primàries, allò de la *Espe...* fa riure i tampoc té major transcendència que la magnífica punxa que en saben traure els humoristes. Les paraules de Rouco Varela en el funeral de Suárez –“Buscó y practicó tenaz y generosamente la reconciliación en los ámbitos más delicados de la vida política y social de aquella España que, con sus jóvenes, quería superar para siempre la Guerra Civil: los hechos y las actitudes que la causaron y que la pueden causar”– i les de Rajoy –“El pueblo catalán y el resto de españoles se han mezclado, tienen la misma sangre”–, en canvi, no fan cap gràcia, cap ni una. Diu l'article 16 de la intocable Constitució Espanyola: “Cap confessió tindrà caràcter estatal”. Doncs resulta que Espanya organitza funerals d'Estat amb una missa i encarrega

l'homilia al fins fa poc president de la Conferència Episcopal, home prou conegut per les seves diatribes en contra de la llibertat de les persones, la defensa del *statu quo* anterior i l'oblit dels pobres i els humils. M'esfereix que aquest home que diu, espero, paraules de mortal i no de Déu, no hagi estat desqualificat per la comunitat catòlica d'arreu dient-li que és un miserable per glorificar els guanyadors oblidant els que encara són a les cunetes i que per això anirà a l'infern per sempre més. Les de Rouco deuen ser amenaces catòliques però, en qualsevol cas, tenen ben poc de cristianes i molt de feixistes. Tan feixistes com apel·lar la sang, els cromosomes o el color de la pell per defensar la “unidad de destino en lo universal”. Si tal frase vingués d'un tanoca tavernari, provocaria riota; venint d'un president de Govern, fa por i ens dóna idea de la capacitat intel·lectual de l'home que sempre parla de diàleg i no sap ni xerrar. Segurament, Rouco, Rajoy i jo tenim una sang semblant però ni de bon tros els mateixos sentiments, ni la mateixa percepció del món, de la democràcia o de la cultura, ni la mateixa llengua ni, sobretot, la mateixa mala llet.

SEGRE

DIARI SEGRE SLU

Robert Serentill Utgés
president.

Juan Cal Sánchez
director executiu.

Santiago Costa Miranda
director de redacció.

Joan Miras Muntadas, Anna Gómez i Marsol i Glòria Farré Lorente
subdirectors.

José Carlos Miranda Ester
i Joan Martí Alegret redactors en cap.

Seccions:

Leonard Delshams Valdés (fotografia), Anna Barcala Sirvent (disseny), José Carlos Monge Clemente (esports), Jordi Gabernet Castelló (comarques), Josep Grau Santemasses (societat) i Eva Martínez Muruaga (economia).

Secretària de redacció: Maria Terré i Guillaumet.

EDITORIAL

www.segre.com @redaccio@segre.com

Una Europa minvant

La Unió Europea acumula ja més de mig segle d'història des que es va constituir el seu primer embrió, la Comunitat Europea del Carbó i de l'Acer, que integra 28 països, bona part dels quals comparteixen l'euro com a moneda comuna, i les seues directives són d'obligat compliment per als estats membres. Paradoxalment, molts ciutadans la continuen veient com una institució llunyana i les eleccions europees amb prou feines desperten interès quan tan sols falta un mes i mig per a la celebració. Aquests comicis han registrat històricament una gran abstenció a tots els països i a Espanya va arribar al 54% fa cinc anys. Res fa pensar que aquesta tendència pot canviar. Al contrari, tot apunta que l'euroescpticisme pot augmentar com a conseqüència dels efectes de la crisi econòmica. D'una banda, els ciutadans dels països més afectats han vist com la política de la UE s'ha basat únicament en les retallades en tots els àmbits i a seguir la política més beneficiosa per a Alemanya. Mentrestant, els ciutadans alemanys i d'altres països del nord veuen com un llast els països més pobres, impressió que es veu reforçada per mesures com la plantejada per Alemanya d'expulsar del país immigrants europeus que no trobin feina en un termini de sis mesos. Aquesta situació no fa sinó donar ales als partits contraris a la mateixa UE i que fins i tot preconitzen polítiques xenòfobes, com el Front Nacional francès.

Així doncs, la UE es troba davant d'un nus gordià la resolució del qual hauria de passar per reforçar-la, no per debilitar-la. Però això hauria d'aconseguir des de la base polítiques pensades per al conjunt dels ciutadans i no per als poders econòmics i els estats més poderosos. També seria necessària més generositat per part de tots els països membres per entendre que el bé general serà tard o d'hora beneficiós per als interessos nacionals. Desgraciadament, no s'entreu res a l'horitzó que permeti preveure que això pot arribar a ser una realitat. Els mateixos partits veuen les eleccions europees com un repte secundari i sempre en clau nacional, cosa que fa pensar que la UE continuarà sent bàsicament una màquina burocràtica amb una influència internacional limitada, com ha quedat patent a Ucraïna, i cada vegada més qüestionada des de dins.

Antonio Herrera Dorado gerent d'impressió.

Josep Pon i Botarda cap de publicitat.

Eva Miranda i Cos cap d'administració.

Rosa Reig Crusells cap de relacions externes.

Carles Duran Codina cap de producció.

Joan Clivillé Figueras cap de manteniment.

Ferran Perdrix Sapiña cap de R+D.

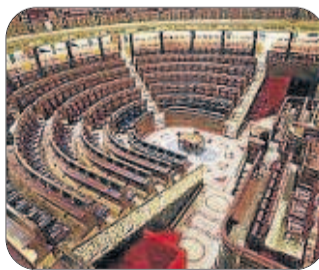
Redacció, administració i publicitat: Carrer del Riu, 6. 25007 Lleida. Tel. 973 248 000. Tel. Club del Subscriptor 973 248 008. Fax redacció: 973 246 031. Fax publicitat: 973 229 076. Fax administració: 973 224 688. Ap. de correus: 543.

Planta d'impressió: Carrer de la Premsa, 2. 25660 Alcoletge. Tel. 973 196 600. Fax: 973 197 001.

Delegacions: LA SEU D'URGELL. Avinguda Pau Claris, 8 entresòl. Tel. 973 360 202. TÀRRAGA. Xavier Santemasses (delegat). Governador Padules, 2. Tel. 973 310 414. MOLLERUSSA. Avinguda del Canal, 7. Tel. 973 603 772.

Dipòsit legal: L-1057-1997.

AQUESTA SETMANA

dimarts

8

El Parlament demana al Congrés celebrar la consulta

■ Jordi Turull (CiU), Marta Rovira (ERC) i Joan Herrera (ICV) defensaran al Congrés la proposta de cessió de les competències perquè Catalunya pugui celebrar el referèndum del 9-N.

divendres

11

Presentació del llibre de SEGRE per Sant Jordi a l'IEI

■ L'aula magna de l'IEI acollirà a les 19.30 hores la presentació pública del llibre *Lleida sona! Instant musicals Màgics*, de Javier de Castro, que SEGRE regalarà als lectors el dia de Sant Jordi.

divendres

11

Bellpuig celebra la històrica processó dels Dolors

■ Aquesta tradicional processó dóna inici als actes religiosos de la Setmana Santa a Ponent. Diumenge a la tarda també se celebra la processó dels Dolors a Lleida ciutat.